

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LXXVII. Similis præcedenti sanatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

sanctus in vſitata Societati veſte, palliatus; ætatis ſpecie virili, vultu quem nullum vbi hoc miraculum contigit ſatis aſſimilaret apographum, infans alacer, & feſtius gerulæ corridens, pannus quo fuerat inuolutus in imò fenestræ iacebat.

Mutinæ anno 1605. Alberti Fontanæ filiolo ardens febris, capitifque ac faucium tumor, ſic animæ viam obſtruxerat, vt niſi agerrimè ſpiritum ducere non poſſet, nedum nutricis lac fugere. Lugebat mater iam iam præſocandum; matris cognata Linia Fontana, eius æquè vt infantis miſerta, in genua procidens valetudinem puero ab S. Ignatio petiit cuius mirificè patrociniſio confidebat, tum eius reliquiis quas geſtabat in cruce argentea, guttur eius ſignauit, inflatione mox & febrî, horæ non integræ ſpatio difflatis, puer, vt vnquam egregiè valuic.

LXXV.

*Infans moriè
proximè, mi-
nore quam
hora ſpatio
ſanatur.*

Coloniæ Gerardus Otmarleſius Sacerdos è Societate cum anno ſæculi duodecimo ex morbo periclitaretur, votum S. Ignatio nuncupauit, & ſacris ipſius lipſanis pectus, & caput conſignauit, vitæ de cæterò vſque adeo ſecurus, vt cum validiſſimis febribus per decem dies æſtuaret, nunquam illi de morte dubitatio ſuccurreret: nocte porro hos dies conſecuta, ex inopinato deliquio reſectus, eos crurum dolores expertus eſt, quibus in vita nihil paſſus eſſet crudelius, ratuſque id præter naturam eſſe, proximam ex eo ſanationem expectauit, inde abalienatus ab ſenſibus, paulo poſt ſenſit inhalari ſibi in os exilem flatum, ſed vna immenſis animum inundare deliciis, argumento receptæ ſanitatî: vnde in cantum eucharifticum. Te Deum erupit, feſtis lachrimis & pio ſingultu verba pene ſingula interpungens.

LXXVI.

*Periculòſè
agrotum ſa-
natur.*

Maceratæ Anno proximi ſæculi nono ſupra nonageſimum, expetita ſunt preces Lucretiæ Auſiſpæ ad S. Catharinam Antiſtitæ, pro Ifabella Moronia, illic educata, tunc grauiter admodum agrotante. Illa multam in noctem precata cum ad quietem ſe compoſuiſſet, videre viſa eſt Martires Virgines, Catharinam, & Viſulam eius cœnobij patronas quæ dicerent ſaluam fore Ifabellam beneficio S. Ignatij Societatis Ieſu Fundatoris; mandarent præterea id illi nunciari: monerique illam, eſſet in poſterum in hoſpitatorem tam beneficum grata. Sub hæc videbat Ifabellam è lecto aſſurgere in genua, & S. Ignatio gratias agere. Experrecta miratur id ſomnium, quòd S. Ignatium nec de illa valetudine rogaffet, nec cum vnquam peculiariter conuiſſet; quærit ex Valterio medico, quo ſtatu Ifabellæ res eſſent, & audiens, peſſimo, iubet ab ſe illorum fieri certiore quæcumque audiſſet, & vidiffet. Sed quo tempore Virgines, Lucretiæ obiectæ fuerant, Ifabellæ eodem Ignatius, præſtanti ac ſplendida ſpecie adſtiterat, & manu præhenſam certa ſanitatî expectatione confirmarat, monerátque de genibus Deo gratias agere, à quo id illi donum impetraſſet, & viſa ſibi erat iubenti paruiffet. Huius autem viſi, ac promiſſi gaudio excitata, longè ſe à periculo cui indormierat deprehendit; matri, & ſocrui ſibi adſtantibus, ſomnium exponit; & valetudinem promiſſam, quod vtrumque

LXXVII.

*Similis præ-
cedenti ſana-
tio.*

que ab iis pro delirio febrientis est habitum, donec adueniente medico, antistite nuncio corposita sunt inter se somnia, exploratum est concursus visus, arteriæ indicium, denique sic ægra valuit, ut medico postea non indigerit.

LXXVIII.

*Ex suppressa
lethaliter
urina sanatur.*

Burburgi in Belgio, anno 1609. puella duodennis ex suppressa urina, cruciabatur atrociter, puellæ parens Alexander Iurisperitus, & urbis consiliarius, flocci pendens itinera, & sumptus circumduxit illam quocumque rescisset mali eius insignem medicum versari. Sed nisi violentis artibus, & defensione intolerabili, & quarto vel quinto quoque die ille humor nulla potuit industria educi, cui nouum etiam in diem, obstructis plane meatibus intercluso, ne instrumenta quidem chirurgicæ dare exitum poterunt. Crescebat interea doloris acerbitas, cibi horror, & tumor totius corporis, quibus accedens febris ratamque eius mortem medicis indicauit. Hoc loco dum esset Burburgum fortè, Bergæ illuc aduenit Sacerdos à Societate, motusque illius miseratione, plurimum Deo illam commendauit; tum illi cunctisque domesticis vehementer suavit S. Ignatium intercessorem adhiberent. Parque ab eo, malo remedium fidenter expectarent. Inde Sancti gesta, præsertim miracula legenda iis dedit, & Bergæ eius reliquias per celerem nuncium petiit. Quæ ubi perlatae sunt, puella S. Ignatium ex inis visceribus in auxilium aduocans uouet se sancti vigiliam ieiunio annuo, festum communionis sacra obituram si compos fieret sanitatis. Postremo quæ renum furebat præcipuè dolor, sacra ipsa ad-mouet, lapsaque in somnum horarum aliquot, nouis punctationibus excitatur, quibus non diu tenta se sanam exclamat, febrisque vacuum, & valentem. Et vero statim post copiosissimas urinas, absque ullo dolore, & difficultate, imò quod consueuerat antea sine arenis, & calculis eiecit. Omni adeo tumore, febrisque vestigio absoluta, ut die illo Iulij XV. anni 1610. grates seruatori suo S. Ignatio in templo persolueret.

LXXIX.

*Repentina
flagitiosa
conuersio.*

Bazaini in Orientalibus Indiis, Christianum femina ethnica perditè deperibat; spe flagitij pronioris, sacrilegè Baptismum suscipit, suscipiturque domi à pia matrona, moribus secum imbuenda professionis nouæ sanctimonia condignis: at enim scelerata sensim se prodidit longè aliud spectare, quàm precatórios globulos, & sacrorum frequentationem; persstanteque ob violatum baptismum flammam execrabilem diabolo, amens, & teneri non ferens, in hortum se deiecit, ex quo retracta, minabatur se ignem ædibus subiecturam. Itaque matrona nequissimæ bestiae importunitati propemodum cedens, prius tamen rem omnem Sacerdoti nostro aperuit; qui satis intelligens, suas hic partes dæmonem agere, S. Ignatij reliquias matronæ dedit quas insanientis collo indueret. Dum ergo solito rabiosius baccharetur, minaretur, & fureret, hera quasi optato discessui assensura, velle interim ait donare illam gemma ingentis pretij, & vittam sericam eius collo iniecit ex qua pendebant sancti reliquiae. Atque hic illustri, manifestoque portento, ad earum attractum grassantis in venas libidinis, incendium

omne